

ततो गर्भरेखाप्रान्तात् पूर्वोक्तपश्चिमरेखाप्रान्तद्वयस्यार्धसू-
त्रद्वयं निपात्य नैर्ऋत्यदिशि पूर्वोभिमुखयोनिकं त्रिकोणं
कुण्डमुत्पादयेत् । एवञ्च विधीयमाने स्थानत्रये तृतीयां-
शत्रयद्विस्तृतैव मत्स्यत्रयमपि निष्पाद्यत इति । “कर्मा-
र्द्धांशसंन्यासाद् दत्तं कुण्डमिहोदितम् । कर्मसूत्रार्द्धस्य
योऽष्टमांशस्य संन्यासात् सस्यक् न्यासात् दत्तं कुण्डं
स्यादिति । अत्रैवं रचनाप्रकारः चतुरस्रे क्षेत्रे
कोणात् कोणान्तरगाभिनः सूत्रस्यार्द्धं कोणार्द्धशब्दाच्च-
मष्टधा विभज्य यावानष्टमो भागस्तावन्तं भागं चतु-
र्द्विंशं बहिर्विन्यसेत् । ततः क्षेत्रगर्भदेशे सूत्रादि-
निधाय बहिःस्थिताष्टमभागविन्यस्तं तस्यैव सूत्रस्य प्रान्तं
सर्वतः परिभ्राम्य पश्चिमदिशि पूर्वोभिमुखयोनिकं दृष्टकुण्डं
कुर्यात् । “षड्भागद्वितीया मत्स्यैश्चतुर्भिः स्यात् षडक्षकम्”
क्षेत्रपार्श्वयोः प्रत्येकं षड्भागद्वयं कृत्वा अवशिष्टदिशो-
र्मत्स्यचतुष्टयाद्या सूत्रपञ्चपातात् षडक्षकुण्डनिष्पत्ति-
रिति । अत्रैवं सम्प्रदायः—समचतुरस्रं क्षेत्रं षोडश
विभज्य यावान् षष्ठोभागस्तावता मानेन क्षेत्रस्य दक्षि-
णोत्तरपार्श्वं समानाद्विंशयित्वा तदेव क्षेत्रमायतचतुरस्रं
सम्पादयेत् । अथानन्तरोक्तपार्श्वद्वयरेखास्यार्धनीं दक्षि-
णोत्तरायतां गर्भरेखां रचयेत् । ततः क्षेत्रमध्यादुत्तर-
पार्श्वरेखामध्याच्च पूर्वोक्तगर्भरेखां परिमितमेकैकं सूत्रं
निपात्य पूर्वोत्तरदिशोरन्तराले मत्स्यसुत्पादा तेनैव प्रका-
रेण पञ्चगवयवयोरन्तराले मत्स्यं कुर्यात् । अथ भूयोऽ-
पि क्षेत्रमध्यादक्षिणपार्श्वरेखामध्याच्च प्रागुक्तगर्भरेखा-
प्रान्तद्वयात् लाञ्छनचतुष्टयस्यार्धसूत्रचतुष्टयं निपा-
तयेत् । एवं लाञ्छनानन्तरालस्थितसूत्रद्वयेन सह सूत्र-
पट्कयोगाद्वायव्यदिशि षाड्मुखयोनिकं षट्कोणकुण्डं कु-
र्यात् । “चतुरस्राष्टभागेन कर्णिका स्याद्विभागशः । तद्व-
हिस्येकभागेन केसराणि प्रकल्पयेत् । तृतीये दलमध्यानि
तृतीये दलकोटयः । भ्रामण्यात् पद्मदलं स्याद्विभागं दर्श-
येद्बहिः” । चतुरस्रस्य अष्टधा विभक्तस्य मध्ये अष्टमभा-
गेन कर्णिका स्यात् कर्णिकाया बहिः परिधिस्थे द्वितीये
अष्टमभागे विन्यासे केसराणि स्यः । केसराद्विहिः परिधि-
स्थिते तृतीये अष्टमभागे विन्यासे दलमध्यानि कल्प-
यित्वा चतुर्थे दलकोटीं विधाय चतुरस्राद्विहिर्द्वि-
ला-
याणि दर्शयेत् । अत्राप्यष्टमभागेनेति सम्बध्यते । विभा-
गश्च विभागे विभागे सर्वदिग्भागेष्वित्यर्थः । भ्रामण्यात्,
सूत्रस्येति शेषः एतच्च पद्मदलं सर्वत्र योजनीयम् ।

अयमर्थः—चतुरस्रं क्षेत्रं प्रागप्याभिरुदगप्याभिमुख-
भिरष्टधा विभज्य मध्यदेशे लाञ्छयित्वा क्षेत्राद्विहि-
तर्द्विंशं समानादपरमष्टभागं विन्यसेत् सत्येवं लाञ्छ-
नात् परितः प्रतिदिशं पञ्चपञ्चाष्टमभागावधिरेखा भवन्ति ।
ततः पूर्वोक्तलाञ्छनोपरि विन्यस्तादेस्तत्तद्विहोविन्यस्त-
प्रान्तस्य च सूत्रस्य परिभ्रामण्यात् पञ्च दृष्टानि सम्पादा
दृष्टान्तिरिक्तेरेखाः परिमार्ज्येयत् । ततः प्रथमे दृष्टे कर्णि-
का द्वितीये केसराणि तृतीये दलमध्यानि चतुर्थे दलको-
टयः पञ्चमे दलायानोति कृत्वा अष्टदलं पूर्वोभिमुख-
योनिकं पद्मकुण्डमुत्तरदिशि कुर्यात् । इदानीमेतदेव
कुण्डं प्रकारान्तरेणोच्यते “दृष्टकुण्डं समं चान्यद-
यवान्यप्रकारतः । दृष्टकुण्डं पुरा कृत्वा चतुर्द्विंशं ऽऽमेख-
सं भजेत् । उत्तरेधञ्च तथा कृत्वा कर्णिका सार्द्धाका
भवेत् । अवशिष्टं दलं वेददलमष्टदलन्तु या” यथा प्रती-
च्यां दिशि दृष्टकुण्डमभिहितमिहोपि तथैव कृत्वा तन्मध्ये
यथाविभागं पद्मकुण्डं कुर्यादिति । अथवेत्यादिना तृतीयः
प्रकार उच्यते एवं दृष्टकुण्डमेव व्यामेखलं मेखलम-
कधीकृत्य अन्तश्चतुर्द्विंशं भजेत् । दृष्टकुण्डमध्ये अन्यस्या
पि समभागस्य दृष्टत्वयस्य करणाच्चतुर्थे क्षेत्रविभागः
कार्य इत्यर्थः । ततः क्षेत्रमध्ये सार्द्धभागेन विस्तृता
कर्णिका विधेया । उत्तरेधञ्च तथा कृत्वा, कर्णिकाया
उच्छ्रयमपि सार्द्धभागेन कृत्वैत्यर्थः । अवशिष्टेन सार्द्धभा-
गद्वयेन केसरव्यतिरिक्तानि दलान्येव कुर्यात् । एवञ्चतर्द्वि-
लमष्टदलं वा पद्मकुण्डं कुर्यात् । “क्षेत्रात् द्वादशमं
भागं चतुर्द्विंशं तदन्तरे । त्रिगुणस्य तत्प्रमाणेन तृतीयां-
शमपरं नयेत् । तस्य कर्णप्रमाणेन तद्गुणास्तपि लाञ्छ-
येत् । तत्राष्टसूत्रसंयोगादष्टासं कुण्डमुच्यते” । द्वादशधा
विभक्तस्य क्षेत्रस्य यावान् द्वादशो भागस्तावन्तं भाग
चतुर्द्विंशं विन्यस्य, तदन्तरे, तस्य क्षेत्रस्य अन्तरे बहिः-
प्रदेशे “अन्तरे बहिर्योगोपसंयमानयोरिति” चापकादन्तर-
शब्दोऽत्र बहिर्वचनः । तत्प्रमाणेनेति तस्य बहिर्विन्यस्तद्वा-
दशभागस्य परिमाणेन अपरं द्वितीयं तृतीयां चतुरस्रं
नयेत् प्रणयेत् कुर्यात् इति यावत् । तृतीयैर्भूमितं,
स्वार्थिकोऽत्र पूरणप्रत्ययः । तस्य कर्णप्रमाणेनेति ।
कोणात् कोणान्तरस्यार्धसूत्रं शिल्पशास्त्रेषु कर्ण
इति प्रसिद्धम् । इह तु क्षेत्रगर्भादारभ्य चतुष्कोण-
माभिनः पृथगेव चत्वारः कर्णा इत्यभिप्रायेण कर्णार्द्ध-
मपि कर्णशब्देनोक्तम् तेनायमर्थः । बाह्यस्थितचतुर-